

KISS ANGÉLA (MIMANGI)

Megszakadt percek

Éjszakai fény égő szemedben
Suttogások nesze a csendben
A hangod hallgatom most épp
Még mielőtt a nap az égre lép

Eltűnt az édes álmodó pillanat
Csendes éji álma megszakadt
Kővé meredve állok míg várok
Megszakadt percekre sóvárgok

Érkezik a hajnal árnyai kísérik
A harmatcsepp már könnyezik
Súgd nincs nincs semmi vész
Hangod is már újra szólni kész

Csillagok kíséretik éji perceket
De, tovább álmodom a képeket
A hajnal halkán dúdolgat nekem
Új szavakat formál a kedvesem

Megszakadt percek semmi vész
A palackban a dzsinn tetre kész
Felcsillanó nyugalom a sejtelem
Hajnal fényében áttetsző rejtelem

Mosoly az arcomon és bennem
Mert az idő se siethet nélkülem

Éji élet

A szomszéd szobában nyikorog a parketta:
Egy puha ugribugri talpacska nyikorogtatja.
A ház eléggé csendes és békés. Éli éji életét.

A kamrában krumplik és a zöldségek ládában:
Van elég tej, tejföl, joghurt, sajt a konyhában.
A ház még most is csendes, békés. Éli éji életét.

Gyors felugrás. Méz és befőtt dönti egymást.
De már a ragacsos talpacskák a konyhát járják.
A ház rezzen oda a csend, a békés. Éli éji életét.

Gazda rohan. Szája tátva a képtelen látványra.
Előtte fehéren csillogó, édesen doromboló cicája.
A ház romjai felett a csend békés. Éli éji életét.

Hajnal

Botorkálok szembeszéllel
Mendegélek meg- megállok
Fázós hajnal hideg fénnel
Borzongat míg egyre várok

Fürkészem a fáradt felhőt
Míg szem ellát lustán ballag
Sötét boltjában kínál esőt
Míg a föld sóváran hallgat

A csapodár árva esőcsepp
Útra kelt kalandra vágyott
A napsugár volt az erősebb
Csillogva az útjába vágott

Múltkő

Míg nem ismertél
Némán ragyogtak a csillagok
Míg nem ismertél
Csendben múltak a nappalok

Éjre ébredő s izzó napjövevény
Hangtalan fénytelen szökevény
Szürke napra hull feledés fátyla
Mozdulatlan múltat így felváltja

Ha nem ismerlek
Némán járom a csobogó patakot
Ha nem ismerlek
Csendben várok sodródó pillanatot

Két szemed izzó sugara áthatolva
Jéghegyen féltően rám ragyogva
Ezer színben tükröz egy szilánkra
Továtűnő néma múltkő darabjára

Vesztes évszakok

Kékes lángjából tör elő
Elfogyó és folyton telő
A hold kísérté éji csend
Parázsban izzó égi rend

Fagyos szél hozza-viszi
Csaló napról úgy hiszi
A nyári csípős reggelre
Hőjét szövi jégszívekre

Búzakalász fejcsóválva
Kelő nap fényévé válva
Ébred a váltakozó időre
Nyárból lett téli hűvösre

Jégeső veri föld szirmai
Orkán vívja örök harcait
Míg átküzd a tikkasztóan
Perzselő vesztő évszakon

Kutya élet

Szőkevénynek nincsen párja
Neki lódul a világba
Fut bele az éjszakába
Fut amíg meg nem járja

Szegény pára nem jut messze
A kert körbe bekerítve
Ha átugrik a kerítésen
Legyen a szomszéd résen

Mondom..

Mondom mondom, mondom még
Hátha egy szó belefér
Lyukas garast sosem ér
De csak mondom mondom még

Hé Te! Figyelhetnél figyelhetnél
Hátha egy szó sokat ér
Lyukas fülbe belefér
Figyelem figyelem! Ide figyeljél!

Hívlak...

Légüres térben hívlak, szólongatlak...
Hol van már a közös nyár forrása...
Honnan eredhet a szópatak forrása...
Hívlak, és egyre csak szólongatlak...

Séták emléke a Fő utcán, fel- s alá,
Kirándulások a váralján és sok más.
Tán képzelet lenne már, és nem más,
Színes tűzijáték fényeként villan rá.

Hogy lehet féltően oltalmat adni?
Hogy lehet kérdően visszasíratni?
Távolság, barátság, múlt és jelen
Szövevényes kötelék a csendben.

Légüres térben ma is oltalmat ad,
Közelség mégis szívünkéből fakad,
Szavaid még egyre csak váratnak,
De majd mosolyogni is láthatnak.

Elszámolás

Szeplősre sült cserzett nappalok
Elmúlt időkkel most elszámolok
Lebarnult könyökig mozdulatlan
Félig fedetlen test nyugalomban

Csukott pillák alól pilleszárnyon
Gondtalanul fel az égre szálljon
Fehér nyári napok, ködös ősziak
Vagy a hópihés téli zord földiek

Minden perc már ráadás innentől
Féltem törekeny létem mindentől
Jobban csillog is a fáradt szempár
Ha otthon végre szerető csók vár

Rejtve

Míg zöldell a fa és nem száraz
Színesedik alakul a levél formája
Fönt a fán nem marad egy sem
Tört világába hullva rejtve sem

Kapcsolat

A nő, ha rikácsol,
ha mindent kimáztat,
ha kér vagy követel,
ha hibákat is követ el,
Ő a Nő.

A férfi, ha veszekszik,
ha semmi nem tetszik,
ha nem kér, követel,
ha hibákat is követ el,
Ő a Férfi.

A nő kérlelhetetlen,
A férfi fékezhetetlen,
Ha létrejött a kapcsolat,
kezelik a konfliktusokat,
Így nő a nő és férfi a férfi.